

Ζωγραφική Μαρτυρία 2006-2010

Οι απαγορεύσεις στο όνομα της καθαρότητας, όπως και η αυστηρότητα μιας μεγάλης γκάμας δραστηριοτήτων στα πλαίσια της προηγμένης τέχνης μετά το 1960, δε φαίνεται να συγκινούν την Ολυμπίου. Αντιθέτως, η καλλιτέχνης φαίνεται να αποκηρύσσει αποφασιστικά την καθαρότητα και την αυστηρότητα της τέχνης, όπως πολλοί συνάδελφοί της τα τελευταία χρόνια. Πιο πριν και από το New Image Painting, η έκθεση Bad Painting, που έλαβε χώρα το 1978 στο New Museum of Contemporary Art της Νέας Υόρκης, με επιμέλεια της Marcia Tucker, περιλάμβανε “μία ομάδα από εξαιρετικά ιδιοσυγκρασιακού καλλιτέχνες οι οποίοι δούλευαν με αναγνωρίσιμες εικόνες όχι σε ρεαλιστική συνάφεια και έδιναν έμφαση στη διήγηση και σε λεκτικές και χιουμοριστικές δυνατότητες, οι οποίες προσφέρονταν στην ανθρωπομορφική εικονοποιία”. Καλλιτέχνες, όπως ο Neil Jenney με τη νεοπριμιτιβιστική δουλειά του, προκαλούσαν όλες τις ακαδημαϊκές διακρίσεις για το τι συνιστά καλή και τι κακή ζωγραφική, μια πολιτική πράξη που η Ολυμπίου προσυπογράφει, επίσης, μέσω του συνειδητά αφελούς και παιδικού της σχεδίου, αν και η δουλειά της είναι πιο συγγενής με τον Francesco Clemente παρά με τον Jenney. Διότι φανερά χειρίζεται τη ζωγραφική ως ένα ακόμα μέσο έκφρασης, ως έναν ακόμα τρόπο καλλιτεχνικού θεάματος, ίσου ή αντίστοιχου με το βίντεο και την παράσταση, αμφισβητώντας με τον τρόπο αυτόν το κλασικό καλό γούστο και την καθιερωμένη ιεραρχία των τεχνών, σύμφωνα με τα οποία η ζωγραφική είναι η ανώτερη τέχνη. Όπως έδειξε η έκθεση του 2008 στο Μουσείο Μοντέρνας Τέχνης της Βιέννης, αυτό το καθεστώς της ανωτερότητας της ζωγραφικής έχει αρχίσει ευρέως να αμφισβητείται στο όνομα της τέχνης.

Είναι βέβαια, επίσης, σημαντικό να επισημανθεί ότι η παραγνώριση της ακριβούς και συμβατικής αναπαράστασης από πλευράς της Ολυμπίου περιλαμβάνει και μια αγωνία για την πολιτική που είναι πολύ περισσότερο έκδηλη στη δουλειά της παρά στα έργα των Αμερικανών, Ιταλών και Γάλλων συναδέλφων της με παρόμοιο προσανατολισμό. Η απόρριψη από την καλλιτέχνη των αξιών του καλού γούστου δε βασίζεται στην ειρωνεία ή στην αναρχία, αλλά σε μια ειλικρινή αγωνία, μια διακαή επιθυμία να αρθρώσει μια καλλιτεχνική φωνή και μια αίσθηση ευθύνης που σχετίζεται με τη μητρότητα. Με αυτήν την έννοια, του συνδυασμού των ρόλων της μητέρας και καλλιτέχνιδας πρέπει να γίνει κατανοητό το δηλωμένο ενδιαφέρον της για την “πραγματική μυθιστορία”. Η δήλωση “Ενδιαφέρομαι για την πραγματική μυθιστορία” ήταν ένα σύνθημα που χρησιμοποιήθηκε στην έκθεση της Ολυμπίου το 1997 στην Galerie pour la vie, CAPC, Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης στο Bordeaux της Γαλλίας. Ενώ η τέχνη έχει να κάνει με το μύθο, με

ό,τι δεν είναι πραγματικό, τα συναισθήματα που παράγει είναι αυθεντικά και μπορούν να μας βοηθήσουν να προσανατολιστούμε στην πραγματική ζωή. Το ενδιαφέρον για το συναίσθημα που εισάγει το θεατή στην πραγματικότητα από τον φανταστικό κόσμο της τέχνης βρίσκεται πίσω από τους τίτλους των έργων της Ολυμπίου. Οι τίτλοι των έργων της Ολυμπίου δείχνουν την ανάγκη της να δομήσει μια διήγηση και να διαμορφώσει μια θέση έναντι του κόσμου, έναντι όλων αυτών των θεμάτων στα οποία η τέχνη δεν μπορεί να απευθυνθεί χωρίς να υποστεί ένα βαθύ πολιτικό βάσανο: ο πόλεμος, η φτώχεια, η απώλεια, η πείνα, η αρρώστια, η εκτόπιση, η απώλεια της ταυτότητας και πολλά άλλα. Ένας ενήλικος μπορεί κάλλιστα να απωθήσει τέτοια μελήματα και τελικά να τα καταπιέσει κιάλας, αλλά ένα παιδί που μεγαλώνει, αργά ή γρήγορα, θα τα βρει μπροστά του και, όπως είναι φυσικό, θα στραφεί στους γονείς για καθοδήγηση. Η Ολυμπίου μοιάζει να παλεύει με τη συνείδηση αυτή του γονέα καθοδηγητή που προκύπτει από το δεδομένο της διπλής της ταυτότητας ως καλλιτέχνιδας και μητέρας.

Δρ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΠΡΩΙΜΟΣ
Ιστορικός Τέχνης και επιμελητής εκθέσεων
Διδάσκων στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο

Μέσα σε αυτή τη δουλειά παρουσιάζεται ένα κομμάτι της κοινωνίας στην οποία το έργο ανήκει. Δεν είμαστε, όμως, μόνο αυτό που προκύπτει από την ενσωμάτωσή μας στο σύστημα. Υπάρχει φόβος στα μάτια των παιδιών τα οποία φέρουν μαζί τους πεταλούδες που ήδη εξαφανίστηκαν από τον πλανήτη. Μαχαίρια παρουσιάζονται ανάμεσα στις σχέσεις των ανθρώπων. Η κάθε γέννηση ενός εύθραυστου νεογέννητου βρέφους χωρίζεται από μια κόκκινη γραμμή που εύκολα κόβεται. Η Emily Dickinson επισκέπτεται το Ιράκ. Η παραδοξότητα της εποχής. Ζούμε την αρχή του τέλους. Γεμίζει η φύση σκουπίδια, σκοτώνονται αθώα παιδιά στη Γάζα, Mogadiscio, Fallujah, κανείς δεν αντιδρά, κανείς δεν φοβάται.

Ζωγραφική σημαίνει προσπάθεια να βρεθεί ποίηση μέσα από τον τρόπο της καθημερινότητας, μέσα από τη βαρβαρότητα των γεγονότων. Η ζωγραφική είναι ένας συνεχής αγώνας. Μια Πάλη.

Ζωγραφίζω γιατί ανησυχώ και φοβάμαι για τον άνθρωπο και τη γη και θέλω να ανησυχήσουν και οι άλλοι. Ζωγραφίζω γιατί με ενδιαφέρει κυρίως η αίσθηση της ελευθερίας.

ΜΑΡΙΝΑ ΟΛΥΜΠΙΟΥ-ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

Η Δάφνη Νικήτα σας προσκαλεί στην έκθεση της

ΜΑΡΙΝΑΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ-ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

Εγκαίνια: Τετάρτη 8 Δεκεμβρίου 2010, 8.00 μ.μ.

Διάρκεια έκθεσης: 8 Δεκεμβρίου 2010 - 21 Ιανουαρίου 2011
(Το Κέντρο θα παραμείνει κλειστό από 23 Δεκεμβρίου 2010 μέχρι 6 Ιανουαρίου 2011)

Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα: 5.00 μ.μ. - 8.00 μ.μ.
Τρίτη - Παρασκευή: 11.00 π.μ. - 1.00 μ.μ., 5.00 μ.μ. - 8.00 μ.μ.
Σάββατο: 11.00 π.μ. - 1.00 μ.μ.
Κλειστό την Πέμπτη το πρωί

Η έκθεση παρουσιάζεται επίσης στην ιστοσελίδα: www.marina-olympios.com.cy

Κέντρο Σύγχρονης
Τέχνης Διάτοπος οδός Κρήτης 11 ΔΖ Λευκωσία 1061, τηλ.: 22766117

email: info@diatopos.com website: www.diatopos.com

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Γεννήθηκε στη Λευκωσία της Κύπρου το 1968.

Σπούδασε στο Παρίσι όπου το 1993 πήρε το δίπλωμά της με άριστα από την Εθνική Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών των Παρισίων. (DSAP ENSBA).

Το 1994 εργάστηκε ως υπότροφος ερευνητής στο Institut des Hautes Etudes en Arts Plastiques Παρίσι. Το 1996 εργάστηκε στο International Studio Curator Programme, στη Νέα Υόρκη Αμερικής ως αντιπρόσωπος της αποστολής του Πολιτιστικού Συνδέσμου του Γαλλικού Υπουργείου Εξωτερικών AFAA και αντιπρόσωπος της αποστολής του Υπουργείου Πολιτισμού της Γαλλίας DAP France.

Έκανε 14 προσωπικές εκθέσεις μεταξύ άλλων στο ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ στο Μπορντό, CAPC de Bordeaux, στο ΜΟΥΣΕΙΟ GEO CHARLES Echirrolles Γαλλία, στην Γκαλερί RENOS XIPPAS Παρίσι και στην Γκαλερί Lehmann - Maurin Νέα Υόρκη.

Το 1995 κέρδισε το Βραβείο Έρευνας στις Πλαστικές Τέχνες, Γαλλικό Υπουργείο Πολιτισμού, FIACRE.

Έργα της βρίσκονται: στη Γαλλία, στην Ελλάδα (Συλλογή Δάκη Ιωάννου), στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής (Συλλογή Δασκαλόπουλου) και Μονακό (Συλλογές Pierre Nouvion και Marzio Carver).

Συλλογές στην Κύπρο: Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, Κεντρική Τράπεζα Κύπρου, Ελληνική Τράπεζα, Λαϊκή Τράπεζα, Δήμος Λάρνακας, ΑΗΚ, Ιδιωτικές Συλλογές.

www.marina-olympios.com.cy
e-mail: marina-olympios@cytanet.com.cy

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΜΑΡΙΝΑ ΟΛΥΜΠΙΟΥ-ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ

PAINTING TESTIMONY
MARINA OLYMPIOS-LYCOURGOS

Painting Testimony 2006-2010

Purist inhibitions about cold blooded design and the austerity of much advanced art after the nineteen sixties do not seem to impede Olympios. On the contrary, she seems determined to go against purism and austerity as many artists have done in recent years. Along with New Image Painting, the Bad Painting exhibition that took place in 1978 at the New Museum of Contemporary Art in New York was curated by Marcia Tucker and featured "a group of widely idiosyncratic artists who were working with a recognizable image not in a realistic context, and who emphasized the narrative, verbal and humorous possibilities inherent in figurative imagery." Artists like Neil Jenney through their neoprimitivist work called into question all academic notions about good and bad painting, in itself a political act that Olympios repeats in her consciously naïve drawing style, resembling however more to Francesco Clemente than to Jenney. For, she obviously treats painting as just another medium of expression, just another mode of spectacle, equal or equivalent to video and performance, questioning thus classical good taste and the established hierarchy of arts which has conferred painting the highest status. As the 2008 Vienna Museum of Modern Art show indicated, such highest status of painting has begun to be questioned in the name of art. However, it is noteworthy that Olympios' version of disregard of accurate, conventional representation, involves an anxiety about politics that is more explicit than in her American colleagues and Italian or French predecessors. Her scorn for the standards of good taste does not originate in irony or anarchy but in a sincere agony, a fervent desire to articulate an artistic voice and a sense of responsibility related to motherhood. It is in this sense, in combining her roles of mother and artist, that her proclaimed interest in "real fiction" may be understood. The statement "I am interested in real fiction" was first used as a slogan for a 1997 exhibition at Galerie pour la vie, CAPC, Musée d'art contemporain in Bordeaux, France. Whereas art has to do with fiction, what is not real, the emotions it produces are genuine and can help us orient ourselves in real life. This interest in emotion that forces the viewer back to reality from the imaginary world of art is behind Olympios' work titles, demonstrating her need to construct a narrative and form a position towards the world, towards all those issues which art cannot address without being deeply politically tormented: war, loss, hunger, sickness, violence, misplacement, loss of identity and many others. An adult may very well be able to frustrate such concerns and even eventually repress them but

a growing child will sooner or later face such issues and turn to parents for the appropriate guidance and orientation. Olympios seems to be struggling with this realization brought forth by the fact of her being both an artist and a mother.

Dr CONSTANTINOS V. PROIMOS
Adjunct Lecturer at the Hellenic Open University
and independent curator

This bondage presents a part of the society the work belongs to. Yet, we are not just what arises from our integration into the system. There is fear in the eyes of children who carry butterflies already extinct from the planet. Knives stand out in people's relationships. Each birth of a fragile newborn baby is separated by a red line, easily severed. Emily Dickinson visits Iraq. The paradox of the era. We live the beginning of the end. Nature is filling up with trash, innocent children are being killed in Gaza, Mogadiscio, Fallujah; no one reacts, no one fears. Painting is the effort to find poetry in the terror of everyday life, in the savagery of events. Painting is a continuous struggle. A Fight. I paint because I am mainly interested in the sense of freedom.

MARINA OLYMPIOS-LYCOURGOS

Daphne Nikita cordially invites you to the exhibition of

MARINA OLYMPIOS-LYCOURGOS PAINTING TESTIMONY

Opening: Wednesday 8 December 2010, 8.00 p.m.

Duration: 8 December 2010 - 21 January 2011

(The Centre will be closed from 23 December 2010
until 6 January 2011)

Opening hours: Monday: 5.00 p.m. - 8.00 p.m.
Tuesday - Friday: 11.00 a.m. - 1.00 p.m., 5.00 p.m. - 8.00 p.m.
Saturday: 11.00 a.m. - 1.00 p.m.
Closed on Thursday mornings

The exhibition is also presented on: www.marina-olympios.com.cy

Centre of Contemporary
Art Diatopos 11DZ Crete Street, Nicosia 1061, Tel: 22766117

email: info@diatopos.com website: www.diatopos.com

CURRICULUM VITAE

Marina Olympios Lycourgos was born in 1968 in Nicosia. She studied in Paris where she graduated from the Ecole Nationale Supérieure des Beaux - Arts of Paris with a diploma in Sculpture - multimédia (avec les félicitations du Jury). In 1994 she received a grant for research and worked at the Institut des Hautes Etudes en Arts Plastiques in Paris.

She presented 14 solo exhibitions among others: in the Museum of Contemporary Art CAPC in Bordeaux, in the Museum of Modern Art GEO-Charles, Echirrolles, In the Gallery Renos Xippas in Paris and in the Gallery Lehmann - Maupin in New York.

In 1995 she received the award for research in Visual Arts of the French Ministry of Culture FIACRE.

In 1996 she worked in the International studio - Curator Programme in New York financed by the A.F.A.A French Ministry of foreign Affairs.

Works of Art of Marina Olympios belong to the following collections: Dakis Joannou collection Athens, the Daskalopoulos Collection Los Angeles, Pierre Nouvion Monaco and Marzio Carver Monaco.

Works of Art of Marina Olympios belong to the following collections in Cyprus: Ministry of Education & Culture, Central Bank of Cyprus, Hellenic Bank, Laiki Bank, Municipality of Larnaca, Electricity Authority of Cyprus.

www.marina-olympios.com.cy
e-mail: marina-olympios@cytanet.com.cy